

смирень, и безбраченъ животъ; и тѣ учатъ че истинно-то Христіанско съвършенство състои въ това, да ся бои челоуѣкъ искрено отъ Бога, да има пълнѣж вѣрж въ Него чрѣзъ Христа, да търси помощь-тж Му въ всичко, и да поминува животъ който да отговаря на вѣрж-тж му. — Съ еднѣж рѣчь, тѣ учатъ че *всѣкы* животъ е благоугодень Богу, и е съвършенъ, който е съгласенъ съ заповѣди-тѣ Божіи.

### Членъ VII. За Церковж-тж Власть.

Голѣмо зло е произлѣзло отъ това дѣто да ся приписва на епископы-тѣ (\*) граждан-

\*) Всичкы които сж изучавали добрѣ прѣдмѣтъ-тѣ, приимать сега че двѣ-тѣ Новозавѣтны думы *ἐπίσκοπος* и *πρεσβύτερος* означавать лица, които сж изпълнявали еднѣж и сжщж службж. Отъ което слѣдва че въ Новый Завѣтъ сж споменжти само два церковни чина, единый-тѣ *διάκονοι*, и другой-тѣ *πρεσβύτεροι* или *ἐπίσκοποι*. Но мнѣніе-то на Протестанты-тѣ върху този въпросъ въобще е че, понеже Новый Завѣтъ не дава изричны правила за какъ церква-та Христова трѣбва да ся управлява, той е единъ въпросъ който може да ся остави на разсужденіе-то и прѣдпочтеніе-то на челоуѣцы-тѣ, и на изискванія-та на обстоятелства-та. За това, нѣкои Протестантскы церкви задржжть епископскый-тѣ чинъ (съ който ставать три чина въ церкви-тѣ — діакони, презвитери или священници, и епископи); а други мыслятъ за по-добрѣ да иматъ само два-та церковны чина — діаконы и презвитеры. Обаче, различіе нѣма помежду едны-тѣ и други-тѣ церкви въ нѣща относящы ся до догматы-тѣ или вѣрж-тж. Прочее,